

Τόνωτικόν.

Μία Ἀμερικανική ρεζλάμα τόνωτικῶ φαρμάκου, δημοσιευομένη εἰς τὰ Ἀμερικανικά φύλλα :

«Μὲ μίαν κουταλιάν τὴν ἡμέραν μπορεῖτε νὰ μετακινήσῃτε ὀλόκληρον πιάνο διὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς χειρὸς.

«Μὲ δύο κουταλιές μπορεῖτε εὐκολότατα νὰ λυγίσετε σιδηρᾶς δοκούς.

«Μὲ τρεῖς κουταλιές σπάζεται χρηματοκιβώτια.

«Μὲ τέσσαρες κουταλιές σταματᾶτε μὲ τὰ χέρια σας τὸ ἔξαρές.

«Μὲ πέντε κουταλιές τέλος δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε τίποτε καὶ ἀπὸ τὴν χειροτέραν πενθεράν.»

*

Οἱ λόγοι τοῦ Μάρκ Τουαίν.

Τελευταίως ἐξεδόθησαν Ἀγγλιστὶ οἱ λόγοι τοῦ

Ὁ ἠθοποιὸς Γ. Λεπενιάτης
ὡς «Βασιλεὺς τῆς Σερδανίας»

Μάρκ Τουαίν, συνοδευόμενοι ἀπὸ ἓνα πρόλογον τοῦ ἐκδότου Χόυνελς, ὅστις φίλος στενὸς τοῦ διασήμου εὐθυμογράφου, διηγεῖται ἐν τῷ προλόγῳ αὐτῷ, πῶς ὁ Μάρκ Τουαίν ἔγραφε τοὺς λόγους του καὶ πῶς ὕστερα ἐγυμνάζετο διὰ τὰ τοὺς ἀπαγγεῖλη καλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ τοὺς λησμονήσῃ.

Πρῶτα-πρῶτα, πρὶν γράψῃ τίποτε, ἐξύγιζε κάθε λέξιν καὶ κάθε συλλαβὴν, κατόπιν δέ, ὅταν ὁ λόγος εἶχε τελειώσει, ἐτοποθετεῖ εἰς ἓνα τραπέζι μαχαίρια, πηρούνια, βελόνες, ταμβακοθήκες κτλ.

Ἡ παρστάξις αὐτῆν τῶν ἀντικειμένων εἶχε δύο λόγους. Πρῶτον μὲν ἀντεπροσώπευον τὸ ἀκροατήριον δεύτερον δὲ ὅτι κάθε ἐν ἀπὸ αὐτὰ ἐσήμαινε διὰ τὸν Μάρκ Τουαίν καὶ μίαν περίοδον τοῦ λόγου του.

ΟΝΕΙΡΟ

*Κοιμᾶται ἡ ὄμορφη παρθένα
Πάνω σὲ στῶμα βασιληᾶ
στοὺς ὤμους ἔχει ξεμπλεγμένα
τὰ ὀλόχρουσά της τὰ μαλλιά
κι' ἄλω γελάει στὸνειρό της.*

*Ποῶς ξέρει τί ὄνειρα τὴν σέρονον
σὲ κόσμους ξένους, μακρονόους,
κι' ἡ Μοῖρες τί καλὰ τῆς φέρονον
μέσα στοὺς ὕπνου; τοὺς γλυκοὺς;
Τί εὐτυχισμένο τὸνειρό της!*

*Εὐπνᾶ κι' ὄμως γελάει ἀκόμα
τὸν νεὸ τοῦ ὕπνου της ζητεῖ.
Ξάφνον μὲ μᾶς ἀλλάζει χροῶμα
τὰ δάκρυά της δὲν κρατεῖ.
Ψεύτικο 'βγήκε τὸνειρό της.*

ΕΛΕΥΘ. ΣΠΥΡΙΑΝΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

*Μαικήγας. — Καὶ γράφετε λοιπὸν μόνον τὴν νύχτα;
Βέβαια κάποιος λόγος ἰδιαιτέρος θὰ οἶσ κάνη νὰ προτιμᾶτε τὴν ἡσυχίαν τῆς νύχτας...*

Ποιητής. — Βεβαίως, γιατί τὴν ἡμέρα δὲν ἔχει κανεὶς δίολον ἡσυχίαν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς καταραμένους δανειστάς.

*

- Καὶ τί ἐπάγγελμα ἔχετε;
- Λυρικὸς ποιητής.
- Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε ἐπάγγελμα, εἶνε δυστύχημα.

*

— Πῶς τὸ βρῆκατε, κυρία, τὸ νέον ἠθογραφικόν δράμα;

— Ἀπλούστατα, σκανδαλώδες. Μετὰ τὴν πρώτην προᾶξιν ἔστειλα στὸ σπίτι τὸν ἄνδρα μου, μετὰ τὴν δεύτερην τὴν κόρην μου καὶ μετὰ τὴν τρίτην ἔφυγα ἐγὼν ἡ ἰδία!

*

Ἡ σύζυγος (πρὸς τὸν ἄνδρα της ζωγράφου). Ἄντι νὰ γυρνᾷς δεξιὰ κι' ἀριστερά, δὲν κάθισαι νὰ τελειώσῃς τὴν εἰκόνα σου! Ὁ δικαστικὸς κλητῆρας ἦρθε πρὸς φορὸς τώρα — θέλει νὰ τὴν κατάρχη.